

MADDENS, Remi (Geluwe 3 april 1900 – Geluwe 22 december 1969).

Studeerde na middelbaar onderwijs aan het Sint-Aloysiuscollege te Menen geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Leuven en promoveerde er in 1924. Na zijn studie vestigde Maddens zich als arts in zijn geboorteplaats en was er actief in de gemeentepolitiek.

Maddens was **flamingant** van in zijn collegetijd. Als scholier werd hij redactielid van een clandestien Vlaamsgezind tijdschriftje *Noordvier*, "Katholiek studententijdschrift" (1915-1917). In Leuven sympathiseerde hij met het Vlaams-nationalisme en werd in 1919 lid van **Het Vlaamsche Front** (afdeling Brussel, waar hij toen tijdelijk verbleef). Als universiteitsstudent was hij in 1920-1921 lid van het West-Vlaamse gouvbestuur van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** (AKVS), in

Remi Maddens als student aan de KUL (foto: juli 1924). Maddens was actief in het AKVS, het KVHV en werd vervolgens lid van Het Vlaamsche Front en het KVVV. In 1941 nam hij ontslag uit het VNV uit afkeer van de collaboratiepolitiek. (N. MADDENS)

1921-1923 secretaris van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond en in 1922-1924 achtereenvolgens ondervoorzitter en voorzitter van de Westvlaamse Gouwilde. Tijdens de vakanties hield hij geregeld flamingantische meetings voor de West-Vlaamse bonden van het AKVS.

Terug in Geluwe werd en bleef hij er de bezieler van het Vlaams nationalisme maar hield zich aanvankelijk nog buiten de politiek. In juli 1929 werd hem als kerkzanger door de pastoor de toegang tot het doksaal ontzegd, "daar uwe houding in zaak nationalisme niet steeds overeenstemt met de herhaalde voorschriften der kerkelijke overheid dienaangaande". In oktober 1930 werd Maddens de eerste voorzitter van het Vlaamsch Muziekgild Nieuw Leven en in juli 1931 oprichter van het Vlaamse Huis Klokke Roeland. In oktober 1932 nam hij voor het eerst als Vlaams-nationalist aan de plaatselijke verkiezingen deel en werd als kopman verkozen op de lijst van het Katholiek Vlaamsch Nationaal Verbond. In oktober 1938 voerde hij de lijst aan van het Vlaamsch Blok, een kartel van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) en Rex, en werd als gemeenteraadslid herkozen. Tijdens de oorlog bleef hij lid van het VNV tot hij naar aanleiding van de stichting van de Eenheidsbeweging (10 mei 1941) ontslag nam; hij vond dat de collaboratie te verging en was het niet eens met de werving voor militaire en paramilitaire organisaties. Niettemin aanvaardde hij midden 1941 een benoeming als schepen ter vervanging van de vooroorlogse schepen die de leeftijd van zestig jaar had bereikt. Tijdens zijn naoorlogs proces beweerde hij op die manier de benoeming van een uitgesproken nationaal-socialist te hebben willen beletten. De krijgsraad van Ieper veroordeelde hem op 25 juli 1945 tot vijftien jaar gevangenis. Maar die zware straf werd reeds kort daarop door het hof van beroep te Gent tot twee jaar herleid. In september 1946 was Maddens weer een vrij man. Van 1958 af nam hij opnieuw deel aan de gemeentepolitiek en van januari 1965 tot zijn dood was hij opnieuw schepen te Geluwe. In 1968 stond hij voor de parlementsverkiezingen op de lijst van de Volksunie.

LITERATUUR: D. Decuyper, *Geluwenaren van taal en gemoed. Aspecten van een eeuw Vlaams denken op of vanuit Geluwe*, 1981; – L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, 2 dln., 1982; – J. Rossi, *Het Vlaams-Nationalisme in het arrondissement Ieper vanaf 1918 tot en met de Tweede Wereldoorlog*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1993.

ILLUSTRATIE(S), zie: Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond Leuven.

REGINALD DE SCHRYVER*